

[Landbrugsministeren.]

hvert fald mig at være klart —, at i det øjeblik, man kunne graduere fra 33 $\frac{1}{3}$ til 50 pct., ville administrationen få et arbejde, som var næsten uoverskueligt, for ikke at sige uoverkommeligt.

Så spurgte det ærede medlem mig, hvilken besparelse der i virkeligheden var i forslaget, når en sagkyndig skulle være tilfornordnet udvalget, om den udgift, der her falddt, ville blive som til et 4. medlem i udvalget — sådan måtte jeg forstå det ærede medlem. Jeg kan ikke svare ganske bestemt på det. Jeg tror, det vil blive meget forskelligt i de forskellige tilfælde. Jeg tror, der vil være adskillige tilfælde, hvor det ikke kommer til at koste noget at have den sagkyndige, i andre tilfælde er det muligt, at det kommer til at koste noget at lade andre udføre arbejdet, men det er vist meget svært at gøre dette nøjagtigt op.

Med hensyn til spørgsmålet om udvalgene iøvrigt skal jeg sige, at meningen er, at de nuværende udvalg skal løbe deres tid ud. Der sker ingen ændringer, før der på anden måde sker forfald for enkelte af medlemmerne. Men iøvrigt varer det jo ikke så længe, før den fuldkomne fornyelse finder sted, så det hele vil falde i lave i løbet af kort tid.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den følgende sag var:

Første behandling af forslag til lov om tillæg til lov nr. 339 af 9. juni 1948 om oprettelse og supplerings af mindre landbrug m. m. — statshusmandsloven —.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 419).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Første næstformand (Elmqvist): Under behandlingen af denne sag kan også den følgende sag på dagsordenen omtales, nemlig:

Forslag til lov om tillæg til lov nr. 291 af 31. marts 1949 om landbrugsejendomme.

Landbrugsministeren (Hauch): De to lovforslag, som jeg skal tillade mig at anbefale for det høje landsting, nemlig forslag til lov om tillæg til lov nr. 339 af 9. juni 1948 om oprettelse og supplerings af mindre land-

brug m. m. — statshusmandsloven — og forslag til lov om tillæg til lov nr. 291 af 31. marts 1949 om landbrugsejendomme, har i folketetinget været genstand for en meget indgående udvalgsbehandling. Der er herunder foretaget enkelte ændringer i de oprindelige lovforslag, hvoraf jeg skal tillade mig at nævne nogle stykker.

Disse ændringer går for statshusmandslovens vedkommende ud på, at noteringerne i tingbogen om statens forkøbsret erstattes af tinglysning og deklaration om forkøbsretten. Det præciseres nærmere, i hvilke tilfælde lodder i statens eje kan udbydes til salg efter de regler, som gælder for privat indkøbt jord. For de vederlag, som i visse tilfælde erlægges for jordrenteparceller udover jordrenten, forlænges maksimumsdragstiden fra 20 år til 30 år. Ejendoms-skyldvurderings virkninger på den konjunkturbestemte rente skydes frem, så at de nye ejendomsskyldvurderinger lægges til grund ved fastsættelsen af renten allerede til 1. juni termin efter hver almindelig vurdering. Endvidere skal statshusmandslovens regel om jordrentesvarelse også gælde jordrenteparceller efter de ældre husmandslove af 1934—43. Det betyder, at jordrenten ændres, hvis grundværdien ændres ved et års omvurdering, medens hidtil alene de almindelige vurderinger har været afgørende for disse ældre jordrentebrug.

Ændringerne i loven om landbrugsejendomme går ud på, at statens jordlovsudvalg i visse dispensationstilfælde skal høres ikke blot som efter det oprindelige forslag i sager om nedlægning, men også i sager om udstykning af landbrugsejendomme, dog kun såfremt der ønskes statslån til gennemførelse af nedlægningen eller udstykningen.

Idet jeg iøvrigt tillader mig at henvise til de bemærkninger, hvormed lovforslagene er blevet fremsat i folketetinget, og til den af folketingsudvalget afgivne betænkning, skal jeg anbefale lovforslagene til vedtagelse i det høje ting.

Wittrup: De foreliggende ændringer til de to love betyder, som allerede af den højtærede landbrugsminister omtalt, i virkeligheden kun en ajourføring af de talstørrelser, der findes i de to love angående forskellige ting. Disse ændringer er nødvendiggjort af den stigende konjunktur. Ejendoms-skylden er steget, alting er steget, vi regner med større tal, og følgelig må også disse talstørrelser i lovene føres à jour, ellers bliver der en skævhed. Det er i store træk det, der er sket, og under henvisning til det allerede af den højtærede landbrugsminister sagte skal